

ΡΑΜΠΛΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

'Εν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — 'Εν ταῖς ἑπαρχίαις δραχμὰς 11

Τεμάται λεπτῶν 10

'Εν τῇ ἑξωτερικῇ πράγμα χρυσῶν 18.

Τεμάται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Κ. Κριαρής

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΦΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΗΦΟΡΙΤΗ

'Εμπρός παιδιά! εμπρός παιδιά
Γιὰ τὸν Ἀνηφορίτη! . . .
Τὸν ψευτοπόλεμον ἐκεῖ
Ὁ ἀρχηγὸς κηρύττει.
'Εκεῖ φουσατά δυνατὰ
Ἐφέτος τὸν Ἀπρίλη
Θὰ μαζωχθοῦν ἀπὸ παντοῦ
Καὶ ὁ Μωριάς θὰ στείλῃ
Κι' ἡ Ρούμελη καὶ τὰ νησιά
Τῆ λεβεντιά τους ὅλη
Σὰ νὰ κινουῦσ' ὁ ἀρχηγός,
Ἀδέρφια, γιὰ τὴν Πόλι.

'Εκεῖ ὁ Γιώργος 'στ' ἄλογο
Ἀπάνω θὰ τὸ δείξῃ,
Θ' ἀστράψῃ τὸ γυμνο σπαθί,
Κανόνι θὰ βροντήξῃ,
Θὰ κάψουν οἱ ἡμέτεροι
Μπαροῦτι 'στον ἀέρα
Καὶ θὰ σφυρίζῃ δυνατὰ
'Στὰ κούφια κάθε σφαῖρα,
Θὰ μοιρασθοῦν τὰ σώματα
Εἰς Τούρκους καὶ ἰδικούς μας
Γιὰ μιὰ στιγμή θὰ πάρωμε
Τοὺς φίλους γιὰ ἐχθρούς μας,
Θὰ φαντασθοῦμε ἄξαφνα
Πῶς τὴν Τουρκιὰ βαροῦμε
Καὶ μ' ἓνα ψευτοπόλεμο
'Στ' ἀλήθεια τὴ νικοῦμε.

'Εμπρός παιδιά, εμπρός παιδιά
Γιὰ τὸν Ἀνηφορίτη

'Αφήστε τὸ καλύβι σας,
'Ρημάξτε τὸ σπίτι
Καὶ τρέξτε ὅπου ἡ Πατρίς,
'Η δόξα σὰς φωνάζει,
Σώνει νὰ φαίνεσθε πολλοὶ
Καὶ δὲν πολυπειράζει
'Αν κι' εἰς αὐτοὺς τοὺς ἔρημους
'Ακόμα σταυρωτῆδες
Κρεμνιοῦνται τώρα τοῦ στρατοῦ
Οἱ πόθοι κι' ἡ ἐλπίδες.
Κι' ἂν ἦν ἀνάγκη τοῦ στρατοῦ
Αἱ τάξεις νὰ γεμίσουν,
Γιὰ νὰ φανοῦν 'στ' ἀληθινὰ
Πῶς πᾶν πολεμήσουν,
'Στοῦ κουκλοπίλου Μάϊφχρτ
'Ορίστε τὴ βιτρίνα,
Ποῦ μολυβόστρατο πολὺ
Πωλεῖ μὲ τὴ ντουζίνα!

'Εμπρός παιδιά! εμπρός παιδιά
Γιὰ τὸν Ἀνηφορίτη!
Τὸν ψευτοπόλεμον ἐκεῖ
Ὁ ἀρχηγὸς κηρύττει!
Κι' ἡ δόξα τὸν ἀκολουθεῖ
Σ' αὐτὸ τὸ πανηγύρι
Στρῶστε τοῦ στρώμα πούπουλο
Σὲ μεταξοσαντήρι,
Ποτέ σας μὲ τὴ διάνα σας
Λύγῃ μὴν τὸν ξυπνάτε,
'Αφήστε τὸν 'στὰς δάφνας τοῦ
'Αδέσποια. νὰ κοιμᾶται!

ΠΕΤΡΑ — ΛΕΠΕΝΟΥ

I

Λοιπόν ἐψηφίσθη καὶ εἰς γ'. ἀνάγνωσιν ἢ χορήγησις ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 200 χιλιάδων, ὅπως χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλων γυμνασίων.

Καὶ οὐδεμία φωνὴ ἀντιρρήσεως ἤκουσθη, ἐκτὸς τῆς τοῦ κ. Κώστα Κουμουνοῦρου.

"Αχ! χοῦμα, χρῆμα, πόσον ἀπερίοριστος ἡ δύναμις σου!

'Απὸ τῆς διὰ τὸ χευστοῦν δέρας Ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας μέχρι τῆς σήμερον οὐδέποτε ἔπαυσε κυριαρχοῦν ἐπὶ τοῦ κόσμου.

Πόσον δικαίως ὁ πολὺς Μοντεπέν, ἐν τῷ τελευταίῳ μυθιστορηματί του, σοὶ ἀπένειμε τὸν τίτλον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος!

Σὺ δύνασαι νὰ μεταβάλλῃς τὸν μαῦρον εἰς λευκὸν καὶ τὸν δειλὸν εἰς ἥρωα.

Σὺ δύνασαι τοὺς, προκειμένους περὶ διορισμοῦ κλητῆρος τινός, φοβεροὺς λογοκόπους τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ μεταβάλλῃς εἰς ἰσθμὸς ἀφώνους ἐπὶ τοιαύτης ἐθνικῆς ὑποθέσεως.

"Αχ! 1800 τί κατορθώσατε!

Τὴν ἀντιπολίτευσιν αὐτὴν τὴν μεταβάλατε εἰς συμπολίτευσιν, καὶ τοὺς κυρίους βουλευτὰς τῆς ἀριστερᾶς εἰς πούρους κυβερνητικούς, ἀφίνοντας νὰ ψηφίζεσθαι, ἄνευ ἀντιρρήσεως ἢ χορήγησις τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως, τῆς δι' οὐδὲν ἄλλο προωρισμένης, ἢ νὰ διευκολύνῃ ἀνωφελῶς τὴν εἰς Ἀθῆν ἀποστολὴν χιλιάδων συμπολιτῶν των.

Μάλιστα, κύριοι, χιλιάδων. Διότι τὰ ἐν λόγῳ γυμνάσια ἀπεφασίσθη νὰ γείνωσιν ἐν Πέτρῳ τῆς Λεβαδείας καὶ ἡ θέσις αὕτη εἶναι ἐστία ἐλωδῶν πυρετῶν.

II

Περὶ τὰ τέλη Μαΐου τοῦ 1879, συνεστήθη ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Γρίβας τὸ εἰς Λεπενοῦν στρατόπεδον.

Πρὶν τῆς συστάσεώς του ἐστάλη ὁ ἀρχίατρος κ. Μηλιώτης ὅπως ἐξετάσῃ ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποσιν τὸ μέρος. Ἰπέβαλε δὲ

ἐκθεσιν, ἐν ἣ παρίστα αὐτὸ ὡς ἐντελῶς ἀκατάλληλον καθ' ὃ ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν υἰγιάν.

Τοῦτο ὅμως οὐδὲν ἤρρεσκεν εἰς τὸν αὐθαίρετον ὑπουργόν, ἐννοοῦντα μὲ πᾶσαν θυσίαν νὰ παρέξῃ τὰς γνώστας ἐκ τῆς συγκεντρώσεως στρατοῦ ὠφελείας, τοῖς συμπατριώταις του, δι' ὃ ἐτιμώρησε τὸν ἐν λόγῳ ἀρχίατρον διὰ μηνιαίας φυλακίσεως, διότι δὲν συνεμορφώθη ἴσως μὲ τὰς ὁδηγίας του, καὶ διέταξε τὴν συγκρότησιν τοῦ στρατοπέδου.

Δὲν ἤρρησαν ὅμως αἱ θανατηφόροι νόσοι νὰ ἐνσκήψωσι καὶ πρὸ τοῦ καταπληκτικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν ἀποθανόντων, ἐντρομος ὁ ὑπουργὸς Γρίβας διέταξε τὴν ἀθροεὶ διάλυσιν τοῦ ἐκ 10 χιλιάδων ἀνδρῶν στρατοπέδου ἐκείνου, καὶ τὴν κατὰ διαφόρους διευθύνσεις διασκορπίσιν τῶν ταγμάτων.

Οὐδεὶς κάλαμος δύναται νὰ ἀπεικονίσῃ πιστῶς τὰ κατὰ τὴν διάλυσιν τοῦ στρατοπέδου καὶ ἀναχώρησιν τῶν ταγμάτων.

Μόνον ἢ ἐν τῇ παλαιᾷ Γραφῇ ἀναφερομένη ἐξοδος τῶν ἐβραίων ἐκ τῆς γῆς τοῦ Φαραῶ, δύναται νὰ δώσῃ ἰδέαν περὶ τοῦτου.

Οὐδεμία τάξις, οὐδεμία πειθαρχία.

Αἱ σάλπιγγες, ἐσάλπιζον ἀθρόαι κατὰ διαφόρους διευθύνσεις, ὡς νὰ ἦσαν πρὸ τῶν τειχῶν τῆς Ἱερῆς, ἠδὲ πρὸ τοῦ ἀδόξου θανάτου κοινὴ τύχη τόσον συνέδεσε τοὺς ἀνωτέρους μὲ τοὺς ὑποδεστέρους, ὥστε, παραβλεπομένης τῆς τηρήσεως πάσης σχετικῆς διατάξεως, τὰ τάγματα μόλις διεξέφευγον τῶν ὀμμάτων τοῦ Ἀρχηγοῦ Σικποντζάκη, βιάδιζον εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε, φροντιζόντων πάντων πὸς ν' ἀπομακρυνθῶσι τοῦ θληθρίου τόπου, ὅστις ἐντὸς μικροῦ ἔμεινεν ἔρημος καὶ καπνίζων, ὡς ἐκ τῆς ἐμπρήσεως τῶν κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ στρατοπέδου ἐγερθεῖσων παμπληθῶν ὠραίων σιαδῶν.

Καθ' ὁδὸν οἱ στρατιῶται καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἀξιωματικοὶ, κατὰ μικρὰς ἀποστάσεις φθάνοντες εἰς περιφανῆ μέρη ἤγειραν ἀναθήματα.

Τοῦτόσφι, κατὰ τὰ κοινῶς παραθεταγμένα, ἔρριπτον χιλιάδας λίθων ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μέρους σχηματίζοντες οὕτω εἶδος βωμῶν, ἐνῶ συνάμα ἐξέπερον κατάραις κατὰ τοῦ δημιουργοῦ τοῦ θληθρίου ἐκείνου στρατοπέδου.

(13)

Ε Π Ι Φ Υ Λ Λ Ι Σ

(13)

ΠΑΥΛΟΥ ΦΕΒΑΛ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Κατὰ μετάφρασιν

ΚΩΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν, ΨΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ΑΠΟΚΡΕΩΣ

— Κατ' ἀκολουθίαν, ἐπανελάθεν ὁ Σενέλ, οὗ οἱ ἐρηγμένοι ὀφθαλμοὶ ἐπλανῶντο εἰς τὴν ὄραφῆν, — τὸ φρονιμώτερον δι' ἡμᾶς εἶναι νὰ γείνωμεν ἐκατομμυριοῦχοι.

— Τοῦτο εἶναι προφανές, εἶπεν ὁ Ἰωσηφῆνος.

— Ἀναντίρρητον, προσέθεσεν ὁ Ρόμπυ.

— Ἀπορίας ἀξίον εἶναι, προτέθεσεν ὁ Δουφρανδίνος, ὅτι μία τόσον ἀπλῆ ἰδέα δὲν μᾶς ἤλθε γλιγωρότερα.

— Δὲν εἶναι ἰδέα, ὑπετονθόρυσεν ὁ Δενιζάρ.

— Ναι, ναι, ἐπανελάθε ψυχρῶς ὁ Σενέλ. Εἶναι μάλιστα παλαιὰ ἰδέα . . . Ἔγχετε ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμέ;

— Ἀκούς ἐκεῖ! ἀνέκραξαν. Πίνομεν εἰς υἰγιάν σου.

— Πίνετε! ἐνοήσατε καλῶς τί σᾶς εἶπα;

— Ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ χορὸς.

— Λοιπόν, ἐξηκολούθησεν ὁ Σενέλ τοῦ ὁποίου ἡ φανερά πρόθεσις ἦτο μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιδοθῆσθαι τοὺς καπνοὺς τοῦ ποντισίου καὶ νὰ ζαλίσῃ περισσότερο τοὺς συντρόφους του διὰ τῶν λόγων, σᾶς ἐρκίζομαι εἰς τὴν τιμὴν μου ὅτι ἔχω ἐν μέσον νὰ σᾶς κάμω πλουσίους ὄλους.

— Κανὲν μαγικὸν φυλακτόν;

— Φυλακτόν, ἀπήντησεν ὁ Σενέλ.

Ἡ μέθη ἔχει παραδόξους εὐπιστίας. Οἱ πάντες καὶ αὐτὸς ὁ Δενιζάρ ἤνοιξαν ὑπερμέτρως τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπῆλθε στιγμὴ βελθείας σιωπῆς.

Διακρούσῃ τῆς σιωπῆς ταύτης, ἡ Κάρμεν ἤκουσεν εἰς τὸ κάτω πάτωμα κρότον διαλείποντα καὶ ὑπόκωφον. Ἦσαν σφυρηλατήματα κτυπῶντα μετὰ προφυλάξεως τὸ κάτω τοῦ σαινιδώματος. Ὁ κρότος οὗτος συνωδεύετο ὑπὸ τοῦ μονοτόνου καὶ βραδέος ἄσματος ὅπερ εἶχεν ἤδη ἀκούσει, ὅτε μυστηριώδης χεῖρ ἔσεισε τὴν σινδόνιν, ἣν παρετκεύασε διὰ τὴν φυγὴν τῆς.

— Φυλακτόν! ἐπανελάθεν ὁ Σενέλ, ἀληθὲς μαγικὸν φίλτρον. Ἀλλὰ πρέπει νὰ μὲ βοηθήσητε ὅπως θέσω εἰς αὐτὸ

Δὲν εἴμεθα προληπτικοί, ὥστε νὰ εἰπώμεν ὅτι οἱ λίθοι καὶ αἱ κατάραι ἐκείνου ἐβάρυνον ἐπὶ τοῦ τότε ὑπουργοῦ. Δυναμέθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἡ σύστασις τοῦ στρατοπέδου ἐκείνου ἐβάρυνε πολὺ εἰς τὴν ἑκ-τοτε φανείσαν τροπὴν ἐπὶ τὰ χεῖρω τῆς πολιτικῆς τῆς καταστάσεως.

III

Δέκα ἀκριβῶς ἔτη παρήλθον ἑκ-τοτε καὶ ἰδοὺ ὁ κ. Τρικού-πης μᾶς ἐτοιμάζει νέαν ἀνδροφθόρον Λεπενού, τὸ ἐν Πέτρα στρατόπεδον, τῆ ἀρωγῇ, ἔστω καὶ ἀρνητικῶς, τῆς φοβεραῖς μας ἀντιπολιτευσεως.

Ἄπ' ἀρχῆς καθ' ἣν ἡ ἰδέα περὶ ἐκτελέσεως μεγάλων γυμνασίων ἐρρίφθη ἐν τῇ δημοσιότητι, ἐκηρύχθημεν ἐναντίον αὐτῆς· διότι ἐθεωρήσαμεν ταῦτα, ὡς οἰκίας συνθήκας μέλλουσι νὰ ἐκτελεσθῶσιν, ὡς ἐντελῶς ἀνωφελῆ δι' οὐς λόγους ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 101 καὶ ἀπὸ 20 Νηρίου π. ἔ. φύλλῳ τοῦ «Ραμπαγᾶ» ἐξεθέσαμεν καὶ οὐς λίαν εὐφραδῶς ἀνέπτυξεν ἐν τῇ βουλῇ ὁ κ. Κουμουνοῦρος, πρόξενος δὲ μόνον ἐξοδεύσεως χρήματος. Οὐδέποτε ὅμως ἠλπίζομεν ὅτι ἐκτὸς τούτου, διὰ τῆς καθορίσεως ὡς τόπου στρατοπεδεύσεως, τῆς Πέτρας, ἤθελον ἀποβῆ καὶ ὁ λέθρια κατὰ τῆς υγιείας καὶ τῆς ζωῆς τοῦ στρατοῦ μας. Διότι καὶ πάλιν σὰς τὸ ἐπαναλαμβάνομεν καὶ δύνασθε νὰ τὸ μάθητε ἐρωτῶντες καὶ τὸν τελευταῖον χωρὶκόν, ὅτι ἡ θέσις Πέτρα τῆς Λεβαδείας εἶναι φωλεὰ θανατηφόρων ὄψεων, καὶ ἐστὶ ἐλωδῶν πυρετῶν.

Λοιπὸν, κύριοι Βουλευταὶ τῶν 1800, διὰ τῆς ψηφίσεως ἀσυζητητῆ τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν γυμνασίων τούτων πιστώσεως οὐχὶ μόνον ἐψηφίσατε τὴν ἀνωφελῆ ἐξόδουσι 200 χιλιάδων δραχμῶν ἐκ τοῦ στρυγοῦ δημοσίου βαλαντίου, ἀλλ' ἐχορηγήσατε καὶ τὰ μέσα τῆς ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης ἀποστολῆς εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πλούτωνος πολλῶν ἑκατοντάδων συμπολιτῶν σας.

Καὶ δι' αὐτὸ μὲν σεις, κύριοι βουλευταὶ, θὰ δώσητε δίκην ἐν λίαν προσεχεῖ μέλλοντι ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων σας, τῶν φριττόνων πρὸ τοῦ θλεθρίου τῶν ἀγῶνων ἐπιστρατεύσεων καὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ θανατηφόρων στρατοπεδεύσεων. ἡμεῖς δὲ καθορῶντες τῶν μὲν συμπολιτευομένων τὴν τυφλὴν ὑποταγὴν πρὸς τὸν ἀρχηγόν των, τῶν δὲ ἀντιπολιτευομένων τὴν

ἐνέργειαν... Καὶ πρῶτον, οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἦτο ὁ μὴ πλάσας ὄραϊόν τι ὄνειρον περὶ μέλλοντος, κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἦτον ἀλλόκοτον καὶ ἀδύνατον... Οὐδεὶς ἡμῶν προσέτι εἶναι ὁ μὴ καταβαλὼν προσπάθειαν τινὰς ὅπως τύχη τοῦ ποθομένου. Πρέπει νὰ μάθω τὸ ποθοῦμενον αὐτὸ καὶ τὰς προσπάθειαις, τοὺς ἀγῶνας ἐκάστου πρὸς ἐπίτευξίν του. Ἐσκουμπώσατε τὰς συνειδήσεις σας ὅλοι γύρω γύρω... Λέγε σύ, Δουρανδίνε.

— Ἐγὼ, ἐτραύλισεν ὁ χονδρὸς νέος, θὰ προστίμων...

— Λέγε, Δουρανδίνε, λέγε τα, ἀνεφώνησεν ὁ χορὸς.

— Νὰ μὲ πάρ' ὁ διάβολος ἂν ξεῦρω, βλέπετε... εἶπεν ὁ Δουρανδίνος, —στὴν πίστι μου... εὐκολον εἶναι νὰ τὰ πῶ. Ἐγνώρισα ἓνα χονδρὸν δικογράφον, ὅστις ἦτο πράγματι ὁ εὐτυχέστερος τῶν ἀνθρώπων... Ὡς ἐκ τούτου ἐξέλεξα τὸ στάδιόν μου... Σκοπὸς μου εἶναι ν' ἀγοράσω.

— Καὶ ποῖα τὰ μέσα σου;

— Οὐτε μίᾳ πεντάρα.

— Τὸ φυλακτόν μου θὰ σοῦρθη κουτί, Δουρανδίνε.

— Ἀλήθεια!

— Σιώπα. Σὺ τώρα Ἰωσηφίνε.

Ἄξιοι διδάκτωρ δὲν ἤθελε παρακληθεῖς.

— Δι' ἐμέ, εἶπε, τὸ πρᾶγμα διαφέρει. Ἐγὼ σκοπὸν λογικὸν καὶ μέσα θετικά. Ὁ σκοπὸς μου εἶναι νὰ πλουτήσω διὰ τοῦ σπουδαστηρίου μου· τὰ μέσα μου εἶναι αἱ ἐξαιρέτοι σπουδαὶ μου...

— Ἐχεις πελάτας;

ἔξαγορασθεῖσαν ἁφρονίαν, καὶ οὐδὲν πλέον ἐλπίζοντες ἀπὸ σὰς σωτήριον διὰ τὸ ἔθνος, ἀποτεινόμεθα εἰς αὐτὸν τὸν ὑπουργόν των Στρατιωτικῶν κ. Τρικούπην καὶ τὸν πρᾶκαλοῦμεν ὅπως σὺν τῇ ἀποστολῇ τοῦ κ. Τσαμαδοῦ καὶ Κωνσταντινίδου διατάξῃ καὶ τὴν ἐκεῖσε μετὰβασιν ἀρχιάτρου τινὸς πρὸς σύνταξιν τῆς δεούσης ἐκθέσεως περὶ τῆς υγιεινῆς καταστάσεως τοῦ μέρους, πρᾶγμα ὅπερ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη προηγείται τοιούτων ζητημάτων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς λογικῆς ὑπαγορευόμενον, ἵνα μὴ γείνη πρόξενος τῷ ταλαιπώρῳ στρατῷ μας ἀνεπανορθῶτων συμφορῶν, πεθόμενος εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς του, οἵτινες γνωρίζουσι περὶ ἱκτρικῆς ἐπιστήμης, ἵνα μὴ εἰπώμεν καὶ περὶ τοπογραφίας τόσον, ὅσον ἐγὼ περὶ Συνακριτικῆς γλώσσης καὶ ὁ κ. Θεοτόκης περὶ ναυτικῶν.

Υ. Γ. Εἶχομεν γράψει τ' ἀνωτέρω, ὅτε ἐμάθομεν ὅτε ἐγκατελείφθη ἡ ἰδέα περὶ ἐκτελέσεως τῶν μεγάλων γυμνασίων ἐν Πέτρα τῆς Λεβαδείας καὶ ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ γείνουν ταῦτα ἐν τῷ μεταξὺ Θηβῶν καὶ Χαλκίδος πεδίῳ. Τοῦτο δὲ ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν κ. ὑπουργόν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν εἰς δὲ πολὺ δικαίως ἀνωτέρω ἀποτεινόμεθα, ἀπελπισθέντες ἐκ τῆς ἀβούλου βουλῆς μας.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ἐφημερίδων μόνος ὁ «Ραμπαγᾶς» ἤγειρε φωνὴν καταδεικνύων τὸ ἀκατάλληλον τῆς θέσεως Πέτρας.

Ἐπίσης πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς χθεσινῆς «Ἀκροπόλεως» ἀναγραφέν ὅτι τὰ γυμνάσια ταῦτα θ' ἀρχίσωσι τὴν θην Ἀπριλίου, τὴν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐκφέρωμεν τὰς ἀμφιβολίας μας ὡς πρὸς τὸ εὖ ἔχον τῆς διανοίας τοῦ εἰδησειοσυλλέκτου τῆς, ὅστις, πιστευόμενος, συχνάκις θὰ καθίσταται ἀντικείμενον θυμηδίας παρὰ τοῖς ἐνημέροις εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας καθήκον ἀδύνατόν τις, ἐὰν δὲν ἦναι φοβερὰ ἀμβλύνοιοι, νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτελεσθῶσι γυμνάσια τὴν θην Ἀπριλίου, δηλονότι ἡμέραν Πέμπτην τῆς ἐβδομάδος τῶν παθῶν καὶ νὰ τὴν βεβαιώσωμεν ὅτι ταῦτα δὲν δύνανται παρὰ νὰ ἐκτελεσθῶσι τοῦλάχιστον μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγ. Γεωργίου.

Λογχείας

— Ἐγὼ ἓνα, ἓνα κακομοιρασμένο πού πνέει τὰ λούστια καὶ μοῦ δίδει εἰσόδημα ἑκατὸν σκουῖδα τὸν μῆνα.

— Διάβολο! εἶπεν ὁ Δουρανδίνος, πρὸς πόσον λοιπὸν ὑπολογίζεις τὰς ἐπισκέψεις σου;

— Μὰ δὲν ἐσυμφωνήσαμεν περὶ τῆς τιμῆς.

— Τότε... ἤρξατο λέγων ὁ Σενέλ.

— Εἶναι ἱστορία, διέκοψεν ὁ Ἰωσηφίνος καὶ εἶναι μυστικόν... Ἀλλὰ θὰ ἦσθε ἐχέμυθος.

— Ὡς ὁ τάφος, Ἰωσηφίνε!

— Φαντασθῆτε ὅτι ὁ πληρόνων με δὲν εἶναι ὁ ἀσθενής, ἀλλ' ὁ ἐπιστήθιος ἐχθρὸς του!...

— Διὰ νὰ τὸν φονεύσῃς;

— Ὁχι, μὰ τὴν πίστιν μου, δὲν εἶμαι ἀκόμη αὐτῆς τῆς δυνάμεως. Ἀλλὰ, μ' ἐννοεῖτε καλῶς, διὰ νὰ βλέπω... νὰ μανθάνω...

— Διὰ νὰ κατασκοπεύῃς;

— Ἐνα τέτοιο πρᾶγμα... Κυρίως διὰ νὰ παραφυλάττω τὴν ἀφίξιν ἐνὸς ἐρχομένου ἐξ Ἀμερικῆς μετ' ἐγγράφων... Πρέπει νὰ σὰς εἰπῶ ὅτι ὁ πληρόνων με τὰς ἐπισκέψεις μου εἶναι εἰς δίκην μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς μου.

— Ἀνήθικον τοῦτο, εἶπεν ὁ Δεμιζάρ.

— Δυνατόν, φίλε μου Κάτων, — ἀλλ' ἐγὼ ἐπλήρωσα τὸ δεῖνόν σας καὶ ἔγω ἓνα μόνον πελάτην... Τὸ πᾶν εἶναι νὰ ἡξέωρη νὰ τὸν ἐκμεταλλευθῆ κανεῖς... Δυστυχῶς ὁ ἀναμενόμε-

ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ "ΡΑΜΠΑΓΑ,"

Ἐμπρός, ποιηταί! Ἀκονίσατε τὸν κάλαμόν σας, ἐπισάξτε τὸν Πήγασόν σας κ' ἐτοιμασθῆτε νὰ πετάξετε εἰς τ' ἀπρόσιτα δι' ἡμᾶς τοὺς πεζοὺς θνητοὺς ὕψη τῆς ποιητικῆς φαντασίας! Ὁ «Ραμπαγᾶς» ἐπιθυμῶν νὰ ἐξαγάγῃ ὑμᾶς ἐπ' ὀλίγον ἐκ τῆς κατακλυσάσης τὴν ἀτμόσφαιραν πολιτικῆς βρωμερότητας, προκηρύσσει **ποιητικὸν διαγωνισμόν!** καὶ τί διαγωνισμόν! . . . **Ἀμερικανικώτατον! Δημοκρατικώτατον! Πρωτοτυπώτατον!** Κριταὶ αὐτοῦ θὰ εἶναι, ὄχι δύο τρεῖς λογιώτατοι, ἀλλὰ—ἀκούσατε καλὰ!—**ὄλοι οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀναγνώσταὶ τοῦ «Ραμπαγᾶ»!** Δηλαδή τὸ βραβεῖον θ' ἀπονεμηθῆ διὰ **καθολικῆς ψηφοφορίας!** Τί τὰ θέλετε! ὄλοι μουρμουρίζομεν διὰ τ' ἀποτελέσματα τῶν διαφόρων διαγωνισμῶν, ὄλοι φωνάζομεν ὅτι μόνον ἡ **μερολιψία** διέπει αὐτοὺς, καὶ ὄλοι παραδεχόμεθα ὅτι ὁ καταλληλότερος καὶ ἀμεροληπτότερος κριτῆς εἶναι τὸ **δημόσιον, ἡ κοινὴ γνώμη!** Λοιπὸν, κύριοι, διὰ νὰ λείψουν ὅλ' αὐτὰ, ὁ **Ραμπαγᾶς** ἀπεράσισε ν' ἀκούσῃ μιὰ φορὰ καὶ τὴν κρίσιν τῆς **κοινῆς γνώμης!** Νὰ δούμε τί θὰ μᾶς βγάλῃ κι' αὐτὴ ἡ κυρία! Αἶ, πῶς σᾶς φαίνεται ἡ ἰδέα του; Δὲν θὰ τὴν ἐζήλευον κι' αὐτοὶ οἱ Ἀμερικανοὶ διὰ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς; Δὲν θὰ ἦνε αὐτὸς ὁ διαγωνισμὸς ὁ μόνος ἀμεροληπτος καὶ ἀληθὴς ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀνεκαλύφθησαν τὰ καθούρια καὶ οἱ ποιηταί, καὶ δὲν θὰ μπορῆ νὰ καμαρόνῃ δικαίως ὁ βραβευθησόμενος ποιητὴς ἀφοῦ τὸ ποίημά του ἐστεφανώθη ὑπὸ πεντακοσίων ἢ χιλίων **ὄλων** ἀγνώστων αὐτῷ, καὶ οὐχὶ ὑπὸ δύο ἢ τριῶν σχολαστικῶν προδιατεθειμένων **ἴσως**, πρὶν ἢ προκηρυχθῆ ὁ διαγωνισμὸς, ὑπὲρ τῶν βραβευθησομένων ἔργων;

Ἐμπρός λοιπὸν, ποιηταί! Ἀκονίσατε τὸν κάλαμόν σας, ἐπισάξτε τὸν Πήγασόν σας κ' ἐτοιμασθῆτε νὰ πετάξετε εἰς τὰ ἀπρόσιτα δι' ἡμᾶς τοὺς πεζοὺς θνητοὺς ὕψη τῆς ποιητικῆς φαντασίας! Ὁ δημοκράτης «Ραμπαγᾶς» προκηρύσσει **δημοκρατικώτατον ποιητικὸν διαγωνισμόν** ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους:

νος ἦλθε σήμερον μετὰ μεσημβρίαν. Φοβοῦμαι διὰ τὴν ἀμοιβὴν μου.

— Πῶς ὀνομάζεται ὁ ἀσθενὴς σου; ἠρώτησεν ὁ Σενέλ.

Ἵ Ἰωσηφῆνος ἐμόρφωσε περιφρονητικῶς.

— Δὲν ἔχει ὄνομα· οἱ περὶ αὐτοῦ ὀμιλοῦντες λέγουσιν ὁ ἀνθρώπος τοῦ τετάρτου.

— Καὶ ἐκεῖνος ποῦ σὲ πληρόνει;

— ἸΑ! ἸΑ! ἂν ἤξευρεν ὅτι θὰ εἰπῶ τὸ ὄνομά του εἰς τέσσαρας βλάκας ὅταν καὶ σᾶς! . . . ἀλλὰ θὰ ἦσθε ἐχέμυθοι; . . .

— Ὡς ὁ τάφος.

— Εἶναι, μὰ τὴν πίστι μου, ναί, εἶναι ὁ κ. δούξ δὲ Μαλλιερπὲ Κομπάν.

Τὸ ὄνομα τοῦτο οὐδεμίαν παρήγαγεν ἐντύπωσιν ἐπὶ τριῶν ἐκ τῶν συνδαιτυμόνων, ἀλλ' ὁ Σενέλ ἐκρότησε τὰς χεῖράς του, λέγων:

— Ἵωσηφῆνε, ἀξίσεις ὅσον χρυσὸν ζυγίζεις καὶ τὸ φυλακτόν μου εἰς σὲ ἀρμόζει.

Καὶ ἡ Κάρμεν ἐπίσης ἐκ τοῦ βάθους τῆς παστάδος αὐτῆς, εἶχε τείνει τὸ οὖς ἀκούσασα τὸ ὄνομα τοῦ Μαλλιερπὲ. Ἰκούςεν ἐκ νέου, — διότι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν οἱ πέντε συμπόται ἐκένουν τὰ ποτήριά των καὶ ἡ συνδιάλεξις εἶχε διακοπῆ, — ἤκουσε τὸν συνεχῆ ἐκεῖνον κρότον ὅστις ἐφαίνετο ἐρχόμενος ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ σανιδώματος,

I — Νὰ γραφῆ ποιημάτιον λυρικὸν ἀποτελούμενον οὔτε ἐξ ὀλιγωτέρων τῶν **τεσσάρων** οὔτε ἐκ περισσοτέρων τῶν **δέκα** στίχων.

II — Ἡ ἔννοια αὐτοῦ πρέπει νὰ περιστρέφεται

ΣΤΗΝ ΤΡΕΛΛΗ ΓΕΙΤΟΝΟΠΟΪΛΑ

Αὐτὸ δὲ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς τίτλος του.

III — Ὡς γλῶσσα αὐτοῦ ὀρίζεται ἡ **δημῶδης**.

IV — Τὰ χειρόγραφα, καθαρῶς κ' εὐαναγνώστως γεγραμμένα, πρέπει ν' ἀποσταλῶσιν **ἀνωνύμως**, εἰς τὸ γραφεῖόν μας, ἐντὸς δὲ ἰδιαιτέρου φακέλλου ἐσφραγισμένου νὰ περικλείεται τὸ **ὀνοματεπώνυμον** τοῦ ἐπιστέλλοντος.

V — Ἐν ἡ περιπτώσει, ἀνοιγομένου τοῦ φακέλλου τοῦ βραβευθέντος ποιήματος δὲν εὐρεθῆ ἐντὸς αὐτοῦ τ' ὀνοματεπώνυμον τοῦ ποιητοῦ, ἀλλ' ἢ τὰ ἀρκτικά στοιχεῖα ἢ ψευδώνυμόν τι, τότε τὸ βραβευθὲν δὲν **λαμβάνεται καθ' ὄλου ὑπ' ὄψει** ἀλλὰ βραβεύεται τὸ **ἀμέσως μετ' αὐτό**.

VI — Τελευταία προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν ποιημάτων ὀρίζεται ἡ 3 Ἀπριλίου ε. ε. συμπεριλαμβανομένη, ὅπως οὕτω δοθῆ καιρὸς καὶ εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας τοῦ «Ραμπαγᾶ.»

VII — Εἰς τὸ φύλλον τῆς 6ης Ἀπριλίου θὰ δημοσιευθῶσιν ἀνωνύμως **ὄλα** τ' ἀποσταλέντα ποιήματα, κατ' αὐξοντα ἀριθμὸν, τηρουμένης τῆς σειρᾶς καθ' ἣν ἀπεστάλησαν, καὶ θὰ ζητηθῆ ἡ κρίσις τοῦ κοινῷ ἐπ' αὐτῶν.

VIII — Ἡ κρίσις θὰ ἐνεργηθῆ διὰ **καθολικῆς ψηφοφορίας**, δηλ. ἕκαστος συνδρομητῆς ἢ ἀναγνώστης τοῦ Ραμπαγᾶ θὰ ὑποδεικνύῃ, διὰ δελτίου ἀποστελλομένου εἰς τὸ Γραφεῖόν μας καὶ πρωστυπογεγραμμένου ὑπ' αὐτοῦ, τὸ καταλληλότερον κατ' αὐτὸν πρὸς βράβειυσιν ποίημα.

καὶ τὸν ὁποῖον συνώδευε πάντοτε τὸ ὑπόκωφον καὶ μονότονον ἄσμα.

— Εὐχαριστῶ, Ἵωσηφῆνε, ἐπανελάβην ὁ Σενέλ, αὔριον μοῦ δίδεις λεπτομερείας τῆς ἱστορίας σου, διότι καὶ ἐγὼ ἔχω λογαριασμοὺς μὲ τὸν κ. δούκα Ἡ σειρά σου τώρα Ρόμπυ.

— Κύριοι, εἶπεν οὗτος, κατάγομαι ἀπὸ τὸ Τουρ τῆς Τουραίνης. Ὁ πατήρ μου ἦτο ἀλλαντοποιὸς ἢ μήτηρ μου...

— Δὲν πρόκειται περὶ τούτου εἶπεν ὁ Σενέλ· εἰς τὸ προκείμενον.

— Τὸ προκείμενον, εἶναι ὅτι ὁ διάβολος νὰ σκάσῃ, τὸ φυλακτόν σου θὰ μοῦ ταιριάζῃ ἀπὸ καμμὴν ἀκρη... Ἐγὼ ἔχω τόσα ἐφόδια πνευματικά. Εἶμαι ποιητῆς καὶ δὲν μοῦ λείπει παρὰ ἐκδότης διὰ νὰ σκάσουν ἀπὸ τὸ καλὸ των ὄλοι οἱ παληοαντιγραφεῖς τῆς αὐτοκρατορίας... Ὁ Τάλλμας θ' ἀναζήσῃ ἅμα τὸ Γαλλικὸν Θέατρον μ' ἀνοίξῃ τὰς θύρας του. Γνωρίζω διπλογραφίαν... Ἐφεῦρον μηχανὴν τῆς ὁποίας ἡ λεπτομερὴς περιγραφή θὰ μὲ παρέστυρεν ἐνταῦθα εἰς μακρηγορίας, ἀλλ' ἦτις μίαν ἡμέραν θέλει δοξάσει τὴν χώραν μου. Ἀρκοῦν αὐτὰ;

— Μὲ τὸ φυλακτόν μου, θὰ δυνηθῆς νὰ ἐκλέξῃς... Δενιζάρ, ἢ σειρά σου!

— Ἐγὼ δὲν τὰ πιστεύω τὰ φυλακτά.

— Πιστεύεις εἰς τὰ χρήματα; Σοῦ τὰ ὑπόσχομαι.

— Ἐχεις;

- IX** — Τὰ δελτία θὰ ἐξελεγχθῶσιν ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἣτις εἰς τὸ ἀμέτῳ ἐπόμενον φύλλον θὰ δημοσιεύσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας.
- X** — Ἐκεῖνο τὸ ποίημα θὰ βραβευθῇ τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ τὰς περισσότεράς ψήφους.
- XI** — Τὸ βραβευθὲν ποίημα θὰ δημοσιευθῇ ἐκ δευτέρου εἰς τὸ ἴδιον φύλλον μὲ τ' ὄνοματεπώνυμον τοῦ ποιητοῦ, ὅστις θὰ λάβῃ καὶ ὡς μικρὸν ἐνθῆμιον τὸ κάλλιστον καὶ **εἰκονογραφημένον** δρᾶμα τοῦ κ. **Κλέωνος Ραγκαδά**, τὴν **ΘΕΟΔΩΡΑΝ**, πλουσίως καὶ καλλιτεχνικῶς ἐν Λειψία τετυπωμένον καὶ δεδεμένον.
- XII** — Κρίνομεν καλὸν νὰ σημειώσωμεν, *χάρις τῶν τυχόν Ἀγαθοπούλων*, ὅτι δὲν ἀποκλείεται ἐκ τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ τῆς ψηφοφορίας καὶ τὸ ὄρατον *φύλλον*! Καθ' ὅλα Ἀμερικανικὸς ὁ διαγωνισμὸς μας!

Κατ' ἐντολὴν τῆς Διευθύνσεως
ὁ **Χωλὸς Διάβολος.**

ΕΞΑΨΙΣ ΖΗΛΟΥ

*Ἄξια παρατηρήσεως σημεῖα τῶν καιρῶν βλέπομεν ἀπὸ τινος εἰς τὸν βασιλικὸν ἡμῶν ὀρίζοντα.

*Ἀφίνομεν ὅτι ἅπαντα ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἐξῆλθεν ὁμοῦ πεζῇ εἰς περίπατον προχθές, καθὼς ἀναγγέλλει τὸ πρῶτον **Ἀθῆναι** — **Πειριχεύς** τῆς χθεσινῆς **Ἀκροπόλεως**, διὰ τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας καὶ τῆς ὁδοῦ **Ἀκροπόλεως** (τῆς αὐλιτικωτέρας πλέον τῶν ὁδῶν) ἐπανακάμψασα εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἀλλ' ἔχομεν καὶ τὸ γεγονός ὅτι ὁ βασιλεὺς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ τῆς ὑπηρεσίας μετέβη εἰς τὴν σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ἐπ' ἀρκετὸν διαμείνας ἐξήτασε τὰ πάντα ἐν λεπτομερείᾳ, ἐπεσκέφθη ἐν πρὸς ἐν τὰ δωμάτια τῶν παραδόσεων, ὑπνου κ.λ.π. ἐν τέλει δὲ ἐξέφρασε τὴν εὐπρέσκειαν αὐτοῦ εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν αὐτῇ τάξιν καὶ καθαριότητα, ἕτερον δὲ γεγονός ἔ-

— Ἀρκετὰ διὰ νὰ πληρώσω εἰκοσάκις τὴν ἀξίαν σου.

*Ὁ Δεμιζάρ ἐπιτεράστιον ποτήριον μὲ πόντις.

— Μοῦ χρειάζονται δεκαπέντε ψωρόφραγκα, διὰ νὰ τυπώσω μὲ ἔκπτωσιν καὶ εἰς πρόστυχο χαρτὶ τὸ βιβλίον μου.

— Τί πράγμα εἶναι τὸ βιβλίον σου;

— Ἄ! εἶπε μετ' ἐμφάσεως ὁ Δεμιζάρ, τί εἶναι τὸ βιβλίον μου! Ἐγὼ μιὰ ἰδέα ἔχω καὶ καλὴ, ἂν τὴν πῶ θὰ μοῦ τὴν πάρετε... ἀλλὰ ἐμέθυσα!..

*Ὁ Δεμιζάρ ἔλαβε διὰ τῶν δύο του χειρῶν τὸ ποτήριον καὶ πάλιν ἐπιεν ἀφθόνως. Ὁ Σενέλ ἐνευσε τοῖς λοιποῖς νὰ σιωπήσωσι.

*Ὁ Δεμιζάρ ἐξηκολούθησεν.

— Ἐμέθυσα! Καὶ ὁ βασιλεὺς δὲ θὰ μποροῦσε νὰ μοῦ ἀπαγορεύσῃ νὰ φλυαρῶ... Ἰδοὺ ἡ ἰδέα μου... καὶ εἶναι ἰδέα μιὰ φορά. Μέχρι τοῦδε δὲν ἐξεμεταλλεύθησαν ἀρκούντως τὴν δυστυχίαν τοῦ λαοῦ... Ὁ λαὸς δὲν τρώγει, ἀλλ' ἀναγινώσκει. Ὁ λαὸς ἔχει πάντοτε δέκα σολδία εἰς τὴν τρυπημένη τζέπη τῆς κουρελλιασμένης βλούζας του, διὰ νὰ πληρώσῃ τὸν δικηγόρον, ὁ ὁποῖος ὑποκρίνεται ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν ὑπεράσπισίν του... Εἰπέτε εἰς τὸν λαόν! Εἶσαι ἀγαθὸς λαός· οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ ὠραιότερον καὶ ὑψηλότερον σοῦ! Θαυμάζω τὸ μεγαλεῖόν σου. Χύνω δάκρυα αἵματος διὰ τὴν τζλαιπωρίαν σου...

(Ἀκολουθεῖ).

χομεν τὴν ὑπὸ βαγδαιοτάτην βροχὴν πορείαν τοῦ διαδόχου μετὰ τοῦ λόχου αὐτοῦ.

Τ' ἀξιοσημείωτα ταῦτα γεγονότα ἐπελθόντα εὐθὺς μετὰ τὴν θριαμβευτικὴν ἐπιπέφισιν τῶν βασιλικῶν νομοσχεδίων, παρέχουσι τῷ λαῷ τὸ ἐνδόσιμον νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ βασιλεία ἤρχισε νὰ δεικνύῃ ὅτι χρεωστῆται ἐπὶ τέλους κάποιαν εὐγνωμοσύνην εἰς αὐτὸν τὸν τοσοῦτω πρόθυμον νὰ θυσιάζηται ὑπὲρ τῶν συμπερόντων αὐτῆς.

Τὸ συμφέρον, ἰδοὺ ὁ μέγας παράγων εἰς ὃν θὰ ὀφείλεται πάντοτε ἡ τήρησις τοῦ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ λαοῦ τῆς συμβολαίου.

Λοιπὸν, ἐμπρὸς λαέ!

*Ἐξαπτε τὸν ζῆλόν της...

5 5 5

ΤΟ ΦΙΛΙΣΟΥ

Θαρῶ πῶς κ' ἂν ἐπιθαινα καὶ μ' ἐνεκροφιλοῦσες
Ἀξάφρου θὰ ζωντάνευσ' ἀραισθητο κορμί μου,
Μὲ τὸ φίλι σου τῆς ζωῆς τὸν νόμον θὰ χαλοῦσες,
Καὶ πίσω θὰ φειρούργαζε 'στὸ σῶμα ἢ ψυχὴ μου.
Γραμποῦκος.

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Ἀπὸ τοῦ Μαΐου 1886, ὅπου διοικεῖ τὴν Ἑλλάδα ὁ πρωθυπουργὸς Τρικούπης συνωμολόγησεν εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου ἀσπλάγχχνως ἀδελφοῦ λαοῦ τὰ ἐξῆς δάνεια.

1ον) Δάνειον μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις Τραπεζῶν ἐξ ἑκατομμυρίων 19,000,000

2ον) Δάνειον μετὰ τῆς Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς Παρισίων 135,000,000

3ον) Δάνειον μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις Τραπεζῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων τῆς β'. ἐξαμηνίας 1887 10,200,000

4ον) Δάνειον μετὰ τῶν ἀναλαβόντων τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων τῆς Αἰς ἐξαμηνίας 1888. 10,000,000

5ον) Δάνειον μετὰ τοῦ ἐν Λονδίνω κ. Μπαλῆ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων τῆς Βας ἐξαμηνίας τοῦ 1888 10,000,000

Τὸ ὅλον 184 ἑκατομμύρια!.. 184,200,000

Εἰς τ' ἀνωτέρω δάνεια, προσθέτοντες καὶ τὸ εἰς τὴν προηγουμένην πρωθυπουργίαν του συναφθὲν ἐξ 170 ἑκατομμυρίων 170,000,000

*Ἐχομεν τὸ ὅλον 354 ἑκατομμύρια! 354,200,000

Τί ἔγειναν αὐτὰ τὰ χρήματα; Ποῦ ἐξωδεύθησαν; Περὶ τούτου ἂς ἀπαντήσῃ αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες ὅπως φωτισθῇ ὁ ἀδελφὸς λαός.

ΕΙΣ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΝ.

Τὸ μάθαμε πῶς παμψηφεί ἐπήρως τὸ πτυχίον,
Κ' εὐχόμεθα τὰ βέλτεστα στὸν πρικτικόν σου βίον·
Εἰρηνοδικῆς ἔγινες, μὰ ἴδιος θὰ μᾶς μείνης,
'Στὰ γλιέντια μας, ὡς πάντοτε ζωὴ πολλὴ, θὰ χύνης,
Γιατὶ δὲν γίνεσαι ποτὲ ὁ Νίκος Κοριαβίτης
Τὰ τσουμπουσάκια γ' ἀρηθῆ, γὰ γείνη ἐρημίτης.

**

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΗΣΙΣ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΘΑ ΟΡΚΙΣΘΗ ΠΑΛΙΝ ΤΗΝ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ Ε Ε
ΘΑ ΔΩΣΗ ΤΟΝ ΟΡΚΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ
ΤΕΛΕΤΑΙ ΠΑΛΙΝ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

‘Ο «Ρομπαγός» δύναται πλέον νά καυχηθῆ, ὅτι ἔβαλε τὰ *γαλιὰ* εἰς τὰς αὐλικὰς ἐφημερίδας, διότι πρῶτος σήμερον ἀνακοινοῖ τὴν εἰδησιν, ὅτι ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος, γεννηθεὶς τὴν 21 Ἰουλίου 1868 καὶ συμπληρῶν τὴν 21 Ἰουλίου 1889 τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, θὰ δώσῃ ἐπίσημως εἰς τὸ δημαρχεῖον τὴν 21 Ἰουλίου ε. ε. τὸν ὄρκον τοῦ πολίτου Ἕλληνας, διότι ὁ κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1886 δεθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ ὄρκος ἐν τῷ ναφί τῆς Μιτροπόλεως, ἦτο ὁ ὄρκος τοῦ Ἕλληνας στρατιώτου.

Προετοιμάζονται πάλιν νέαι τελεταὶ καὶ πανηγύρεις, καὶ ἐπὶ τούτῳ χαίρομεν, διότι νομίμως πλέον θὰ ἐορτασθῆ ἡ ἐνηλικίωσις του.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΚΤΗΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

‘Ο ὠραιότερος τοῦ Πειραιῶς περίπατος, εἶναι ὁ τῆς Πειραικῆς χερσονήσου, ἀλλὰ διὰ νὰ κάμῃ τις αὐτὸν τὸν περίπατον δεόν νὰ διέλθῃ δια τῶν τῶν τοῦ Μισοῦλη κλπ. ‘Η διέλευσις ὅμως ἐκ τοῦ μέρους τούτου εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένη κατὰ διαταγὴν τοῦ βασιλέως.

Τὸ μέρος αὐτὸ τῆς Πειραικῆς χερσονήσου τὸ ἐδώρησεν ὁ δῆμος Πειραιῶς εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ἐκτίσθη μεγάλη μάνδρα, ἀλλὰ οἱ περὶ τὴν Α. Μ. περιέφεραν καὶ τὰ δύο ἄκρα τοῦ παραλιακοῦ δρόμου. Οὕτω δὲ καὶ ἡ ὁδὸς αὕτη ἐγένετο Β. κτήμα, καὶ αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται ἡ δι’ αὐτῆς διέλασις.

Ἔχομεν νόμους ἐν ἰσχύϊ, κατὰ τοὺς ὁποίους καὶ ποινικῶς τιμωροῦνται οἱ καταλαμβάνοντες δημοσίας ὁδοῦς.

Τοὺς Νόμους τούτους τοὺς ὑπενόμισε κάμῃ ἀρχὴ εἰς τοὺς φυλάττοντας τὸ Β. κτήμα ; Ἐὰν δὲν ἔγεινε τοῦτο, πρέπει ὁ κ. δῆμαρχος Πειραιῶς νὰ τὸ κάμῃ, καθόσον ὁ δῆμος Πειραιῶς παραχωρήσας τὸ μέρος τοῦτο εἰς τὸν Βασιλέα, οὐδὲν ἔνοιε ὅτι θ’ ἀπηγορεύετο καὶ ἡ διέλασις διὰ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς φίλους Πειραιεῖς, ὅπως καὶ δι’ ἀναφορᾶς των εἰς τὴν Βουλὴν παραπονεθῶσι διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην τοῦ νὰ διέρχονται διὰ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ τοῦ Β. κτήματος, νὰ δηλώσωσι δὲ ὅτι, ἐν ἀνάγκῃ, εἶναι ἔτοιμοι νὰ πληρώσωσι καὶ διόδια, ἵνα ἀπολαύσωσι τοῦ ὠραιότερου περιπάτου τῆς Πειραικῆς Χερσονήσου.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

‘Η **Νέα Ἐφημερίς** ἐκφράζει τὴν λύπην της, διότι δὲν θὰ μεταβῶσι καὶ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας εἰς τὴν πανηγύριν τῆς Τήνου. Πῶς νὰ πᾶν; Ἐντρέπονται καὶ αὐτὰ νὰ παρουσιασθῶν ἐκεῖ ὅπου τόσοι **δασυοὶ** ἀκόμη ἀδελφοὶ προσκυνηταὶ θὰ τ’ ἀντίκρουζαν φέροντα παράσημα τουρκικά.

‘**Ἀσελγεῖς ἰδέαι τῆς Ἀκροπόλεως.**—‘Η Ἀκρόπολις γράφουσα περὶ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς γνωματεύει ὅτι τὸ συμφέρον τῶν μετόχων εἶναι νὰ θέσωσιν εἰς διαθεσιμότητα τοὺς ἐν τῇ διοικήσει γηράσαντας,

καθὸ ἀδρῖνεις καὶ νὰ ἐκλέξωσιν ἀντ’ αὐτῶν νέους σφριγῶντας, ὀργῶντας.

Τί διάβολο ! τί τοὺς ὑπέθεσε τοὺς μετόχους τῆς Ἐθνικῆς ἢ Ἀκροπόλεως.

Αὐτὰ τὰ πράγματα γίνονται μόνον *πίο* ἀπ’ τὴν Ἀκρόπολι !...

Μιλάνος καὶ Σουλτάνος.—‘Ο Μιλάνος ἐζήτησε τὴν ἀδειαν νὰ ζήσει πλέον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλ’ ὁ Σουλτάνος δὲν τοῦ τὴν ἔδωκε. Τὸν ἔπιασε φόβος καὶ τρόμος τὸν Χαμίτ εἰς τὴν αἴτησιν αὐτὴν τοῦ γυναικαρέσκου συναδέλφου του.

Ποῦ νὰ ἐμπιστευθῆ εἰς τοιοῦτον γυναικοθήραν !

Θὰ ἦτο τὸ ἴδιον ὡς ἂν ἔστεργε νὰ φιλοξενήσῃ κόκορας κόκοραν.

Τί γίνεται εἰς τὰς ἐπαρχίας.—‘Η μεγάλη ἡμέρα τῆς κρίσεως διὰ τὸν κ. Τρικούπη δὲν εἶναι πολὺ μακρὰν. Βλέπει ὁ εὐνοούμενος οὗτος τῆς Αὐλῆς πρωθυπουργὸς μεγάλην καταιγίδα κατ’ αὐτοῦ ἐπερχομένην. Ἡ καταιγὶς αὕτη εἶναι αἰ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος **βουλευτικὰ ἐκλογαί.** Διὰ τοῦτο φροντίζει ἀπὸ τοῦδε ὅπως σωθῆ. Ἐν μέσον σωτηρίας τοῦ εἶναι καὶ οἱ σιδηρόδρομοι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἴδου δὲ τί γίνεται εἰς τὰς ἐπαρχίας. Πληθὺς μηχανικῶν περιέρχεται αὐτὰς, καὶ στήνονται παλούκια εἰς ἕκαστον χωρίον, ὡς σημεῖον τῆς ἐκείθεν διαβάσεως τοῦ σιδηροδρόμου. Σιδηρόδρομον θὰ κάμῃ ὁ κ. Τρικούπης μεταξὺ Γυθείου καὶ Σπάρτης, καὶ διὰ διακλαδώσεων θὰ ἐνωθῆ καὶ ἡ ἐπαρχία Οἰτύλου καὶ ἡ τῶν Καλαμῶν. Σιδηρόδρομον μεταξὺ Πύργου-Γορτυνίας καὶ μεταξὺ Τριπόλεως καὶ Κυνοῦρας. Ἐπίσης ἕτερον μεταξὺ Μεσολογγίου καὶ Ναυπάκτου. Ἐπίσης ἕτερον μεταξὺ Λαμίας καὶ Εὐρυτανίας. Καὶ ἕτερον διὰ διακλαδώσεων μεταξὺ Παρνασσίδος καὶ Δωριδος. Ὅλα τὰ σχέδια αὐτὰ τῶν σιδηροδρόμων θὰ ὑποβληθῶν εἰς τὴν προσεχῆ τελευταίαν σύνοδον τῆς βουλῆς, καὶ θὰ ψηφισθῶσι τὰ περὶ τούτου νομοσχέδια καὶ δύο μῆνας πρὸ τῶν ἐκλογῶν θὰ γείνη ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν. Ἄλλ’ οἱ σιδηρόδρομοί σου οὔτοι, κύριε Τρικούπη, ὁμοιάζουν μὲ τὰ *χάπια* τοῦ Μπαρμπαλέξη, τὰ ὅποια δὲν θυματουργοῦν πλέον !

Προεξοφλητικὴ Τράπεζα τῶν Παρισίων.—Κατ’ ἰδιαιτέρας πληροφορίας τοῦ «Φανῶς» τῆς Σύρου, ἡ ὀλικὴ ζήμια τῆς «Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς τῶν Παρισίων» ἀνέρχεται εἰς 127 ἑκατομμύρια φράγκων. Τὰ κεφάλαια καὶ ἀποθεματικά αὐτῆς ἀνέρχονται εἰς 103 ἑκατομμύρια καὶ 507 χιλιάδας φράγκων, κατ’ ἀκολουθίαν, οἱ κάτοχοι μετοχῶν τῆς εἰρημένης τραπέζης ἐζημιώθησαν καθ’ ὅλοκληρίαν τὰ **χρήματα τῶν**, Αἱ ἑνεκα τῆς πτώσεως τῆς Τραπεζῆς ταύτης ἐπελθοῦσαι πτωχεύσεις εἰς Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, Βέλγιον, Ὀλλανδίαν καὶ Ἀμερικὴν ἀνέρχονται εἰς τὸ στρογγύλον ποσὸν τῶν 475 ἑκατομμυρίων φράγκων !

Αὐτὸς δὲν εἶναι πλέον **Φανός**, εἶναι **Φάρος** καὶ γίνεαι φῶς ὁ Χαρατζῆς, ὅσον οὐδεὶς τῶν φαλακρῶν.

Μεῖα δημοτικὴ ἐκλογή.—Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἀπριλίου, ἐνεργηθῆσεται ἡ δημοτικὴ ἐκλογὴ Ἀποδοτίας εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος δημάρχου Ν. Καλαντζοπούλου. Ὑποψήφιοι ὑπεδείχθησαν, ἐκ μὲν τῆς συμπολιτεύσεως ὁ ἰατρὸς καὶ ἐργολάβος δημοσίων ἔργων κ. Ν. Ι. Καλαντζόπουλος, ἐκ δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁ κ. Β. Θωμόπουλος. Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ μέσα. Συνεστάθη ἐν Λομποτινᾷ πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου τούτου ταχυδρομεῖον καὶ τηλεγραφεῖον. Ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ διαφόρων ὁδῶν καθ’ ἅπασαν τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρημένου δήμου. Μηχανικοὶ διάφοροι περιφέρονται εἰς τὰ χωρὶα στήγοντες παλούκια, ὡς ση-

μεία διὰ τὰς κατασκευασθησόμενας ὁδοὺς. Πρὸς ἐπιβλεψίν δὲ ὅλης τῆς ἐνεργείας, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου, ἀνεχώρησε πρὸ ἑξ ἡμερῶν διὰ Ναύπακτον, καὶ ὁ μαργαρίτης τῶν Νομαρχῶν μας, κ. Ἀριστείδης Βαμπᾶς, Νομαρχῆς Αἰτωλοακαρνανίας. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ δήμου Ἀποδοτίας, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, τοῦ ἐτοιμάζουσαν μεγάλην ὑπόδοχὴν, καὶ πρὸς τιμὴν του θὰ κροτήσουν καὶ ἀνθρώπινα τηλεβόλα.

Ζωοκλοπὴ καὶ πεῦνα.— Ἡ ἐν Μεσολογγίῳ ἐκδιδομένη συνάδελφος «Ἀκαρνανία» γράφει τὰ ἑξῆς: «Ἡ Ζωοκλοπὴ κατὰ τὸν νομὸν ἡμῶν ἐφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον, αἰτία δὲ τῆς καταστάσεως ταύτης δὲν εἶναι μόνον ἡ πρᾶξις τῆς διοικητικῆς μηχανῆς τοῦ ἀναμορφωτικοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ κυρίως ἡ **ΠΕΥΝΑ**, ἥτις καταμαστίζει τὸν τόπον. Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ καὶ ἰδίᾳ τοὺς φουναρέους τῶν πόλεων καὶ τοὺς ἐμπορευομένους τὰ σιτηρὰ, μὴ πάθωμεν ὅ,τι ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀλλοίμονον τότε εἰς ἡμᾶς, διότι ἐν Ἰταλίᾳ περιστάλη τὸ κακὸν ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἐνταῦθα ὅπου οὔτε σιὰ ἐξουσίας παρίσταται, φόβος εἶναι μὴ οἱ πεινασμένοι φάγουν καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Τοιαύτη εἶναι ἡ οἰκονομικὴ εὐεξία τοῦ κράτους ἢν ὁ κ. Τρικούπης πολλὰκις ἀπὸ τοῦ βήματος διεσάλπισε καὶ τὰ ἀγορασμένα ὄργανα τοῦ τύπου διὰ πανηγυρικῶν ἀρθρῶν διακηρύττουσι.»

Ο ΡΑΜΠΑΓΑΣ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 9ῃ Μαρτίου 1889. (*)

Ἀγαπητέ μοι **Ραμπαγᾶ**.

Σήμερον ἐκτελῶ τὴν ὑπόσχεσίν μου γράφων σοι περὶ δικήσεως τοῦ δήμου Κερκυραίων.

Ὁ δῆμος οὗτος διοικεῖται ὑπ' ἀνθρώπου στερουμένου καὶ τῶν στοιχειωδωστέρων γραμματικῶν γνώσεων καὶ καταστρέφεται οἰκονομικῶς, διότι ἡ φωνὴ τῶν κ. κ. δημ. συμβούλων, οἵτινες κηδόνται τῆς προόδου αὐτοῦ, εἶναι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἡ μόνη ἀσχολία τοῦ ἀρχόντος τοῦ δήμου εἶναι ἡ *παρτοιοτρόπως* ἱκανοποίησις ἑαυτοῦ καὶ τῶν φίλων παρσιτών. Τὰ προτερήματα τούτου εἶναι *χαρτικά τινας γνώσεις* καὶ τὸ *ἄστε γροῦα*. Ἀνατεθραμμένος τῇ ἐπιφοιτήσει μεσαιωνικῶν ἰδεῶν, ἀντιπροσωπεύει τὴν παλαιὰν ἀμάθειαν, τὴν ἀρχοντικὴν διαφθοράν, τιμαριωτικὴν θεραπείαν τῆς τοῦ βερβαρισμοῦ ἐποχῆς, καθ' ἣν ὑφίστατο τὸ αἰσχρὸν ἐκεῖνο *δικαίωμα τῆς κρήμης* (*diritto della coscia*). Ὁ δῆμαρχος οὗτος αὐτοκαλεῖται *εὐγενῆς, εὐπατριδῆς* καὶ κυυγᾶται ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν γενεὰν τοῦ *κυανοῦ αἵματος* (*sang bleu*), ἀγνωστῶν, ἔνεκα τῆς πολλῆς αὐτοῦ ἀμαθείας, ὅτι κυανοῦν ἢ ἰώδες αἷμα, κατὰ τὴν *Ζωολογίαν*, φέρουσι τὰ κατώτερα τῶν ζῶων, ὧν τὸ αἷμα συνίσταται ἐξ ὕδατος τινος ὑγροῦ, ὅπερ ὅτε μὲν εἶναι ὀλοτελῶς ἄχρουν, ὅτε δὲ ἐλαφρῶς κίτρινον, πράσινον, ροδόχρουν, ἰώδες ἢ κυανοῦν, ὅπερ φέρωσι καὶ οἱ εἰς τὴν γενεὰν τῶν αὐτοκαλουμένων *εὐγενῶν ἀνήκοτες*.

Ἡ φυσικὴ καὶ ἡ συνταγματικὴ ἐλευθερία τοῦ δημότου Κερκυραίων εἶναι τὸ ἔρμαιον τῶν ὄβρηων καὶ ἐνὸς δημάρχου, ὅστις, ἔχων ἐν χειρὶ τὸ *θεσμεῖν καὶ λύειν*, καὶ φιλικῶς διακειμένων αὐτῷ ἀρχῶν τινων, ὀργιάζει ἐπὶ τῆς ἑδρας τοῦ δήμου ἐκδικούμενος τοὺς μὴ ἀνήκοντας εἰς τὴν Τρικουπικὴν σπεῖραν. Ἀλλοίμονον εἰς τοὺς συνδημότας μου τοὺς ἀνεχομένους πᾶσαν δημαρχικὴν πίεσιν, πᾶσαν ἀδικίαν, πᾶσαν καταπάτησιν τοῦ δικαίωματος τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

Ἡ διαγωγή τοῦ δημάρχου τούτου, τοῦ κομπάζοντος ἐπὶ τῇ ὑποκύψει αὐτῷ ἀνωτέρας τινὸς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἥτις, γινώσκουσα αὐτὸν ὡς ὑπουργοῦ ἀδελφόν, λείπει τὴν κό-

νιν τῶν ὑποδημάτων του, εἶναι ἀξία περιφρονήσεως, ἢ μᾶλλον καταδίκης. Ἀλλὰ τίς θὰ καταδικάσῃ αὐτὸν τε καὶ ταύτην; — Ὁ λαὸς, τὸ μέγα τοῦτο στοιχεῖον ὃ ἀγνοεῖ ποία ἢ ἑαυτοῦ ἰσχύς, ποία τὰ δικαιώματά του.

Παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῆς Ἑνετικῆς *Ὀροράδας*! Ἀπατῶνται οἱ πιστεύοντες τοῦτο. Τὸ Βενετσιάνικο πολίτευμα ἰσχυρεῖ εἰσέτι ἐν Κερκύρᾳ.

Ἡ εἰς τὴν σπεῖραν τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῦ Τρικούπη καὶ τῶν προστατευομένων αὐτοῦ ἀνήκοντες χαιρούσι τὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, πᾶς δὲ ἄλλος εἶναι τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ ἐκθυμῶνται δῆμαρχος, ἰσχυριάζονται καὶ οἱ παράσιτοι αὐτῶν, τοῦτο δὲ συμβαίνει διότι οἱ συνδημόται μου ἐλησμόνησαν, ὅτι τὰ τιμαριωτικὰ δικαιώματα ἐτάφησαν διὰ παντός. Ἐλησμόνησαν!; — Οὐχί! Ἐναθρύνονται ἴσως βλέποντες αὐτὰ ἀνασκαπτόμενα ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ βαλαντίου τοῦ λαοῦ διατρεφομένων! — Πιθανόν, διότι πῶς ἐξηγεῖται ἡ ἀδιαφορία αὐτῶν ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς χρήσεως φεουδαλικῶν μέσων πρὸς κραταίωσιν τῆς φαύλης σπεῖρας καὶ προστασίαν τῶν *ὄβρηων*.

Ἄλλ' ὁ *εὐγενῆς* οὗτος κόμης δῆμαρχος δὲν ἀρκεῖται εἰς ὅσα κατώρθωσε; Δὲν ἐννοεῖ ὅτι ἐπίκειται τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, καθ' ὃν βεβαίως αὐτός τε καὶ πάντες οἱ παράσιτοι ὀπαδοὶ του θὰ κρυθῶσι — τίς οἶδε ποῦ — ἢ ἀποφύγῃσι τὴν μῆνιν τῶν συνδημοτῶν των, οἵτινες, ἀγανακτοῦντες θὰ λακτίσωσι τὴν ἐν ἐκείνοις προσωποποιηθεῖσαν διαφθοράν; Ἄς μὴν ἱεροσυλωσῶν ἐπὶ πλέον, μικρύνοντες τὰς ἑδρας ἐφ' ὧν ἔδει νὰ καθέζωνται ἄνδρες φιλοπάτριδες καὶ οὐχὶ παίδες.

Ἄς μὴν ὀργιάζουσι τὴν ἐξουσίαν κρατοῦντες! Ἄς μὴ περιφρονῶσι τὰ δίκαια τῶν συνδημοτῶν των, εἰς οὓς ὀφείλουσι τὴν ἀτομικὴν καὶ πολιτικὴν αὐτῶν ὑπαρξίν, τὸν ἀνετον βίον, ὃν, τὴν κοινωνίαν αἰδοῦμενοι, δὲν στιγματίζομεν. Οἱ συνδημόται των οὗτοι, βλέποντες ὅτι ἐτοιμάσαν τὴν τράπεζαν τοῦ δήμου. ἵνα παρακάθηνται ὁ δῆμαρχος, τὸ συγγενολόγιόν του, οἱ παράσιτοι καὶ πᾶς ὁ ἑαυτῶν συρφετός, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν τῶν ὄβρηων, καὶ ἵνα οὗτοι γέωνται τῶν βρωμάτων ἅτινα παράγει ὁ δῆμος, ἔγραψαν τὴν καταδικτικὴν αὐτῶν, ἔχω δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι ἐν προσεγεῖ δημοτικῇ ἐκλογῇ θὰ κατατροπωθῇ τὸ ἀντεθνικὸν καὶ Ἰουδαϊκὸν τοῦτο στοιχεῖον, ὅπερ τρυφᾷ δι' ἐξόδων τῶν δημοτῶν. Ἐν προσεγεῖ ἐκλογῇ θὰ τὰ φῶσιν ὑπὸ τὰ ἐρείπεια τοῦ οἰκοδομήματος ἃ ἔκτισαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἀπάτριδες, συλλέξαντες πάντα λίθον καὶ πᾶσαν πολὺσπορον, ἢ μᾶλλον πολυειδῆ ὕλην, πρὸς ἀνέγερσιν αὐτοῦ ὅπερ εὐτυχῶς καὶ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ καταρρέει.

Ἀνοσιούργησαν! καὶ ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ριπτόμενοι εἰς τὸ βάραθρον, τὸ πλῆρες σκοτίας καὶ οὐρανοῦ, ὅπερ ἔσκαψαν περὶ τὰς βάσεις τοῦ οἰκοδομήματος τὰ γνήσια ἑλληνικὰ τέκνα.

Ἄνθρωποι μικροὶ καὶ ἀδιαφοροῦντες περὶ τῆς εἰς ἣν περιήγαγον θέσεως τῶν κορυφαίων τῶν τῆς Κερκύρας δήμων πρέπει νὰ μισῶνται δι' αὐτοὺς καὶ μόνον ἔδει νὰ ὑφίσταται ὁ ἐξοστρακισμός.

Καὶ ἀφοῦ τόσην λίμαν ἐπεσώρευσα διὰ τὸν ἀρχοντα τοῦ δήμου καὶ τοὺς ὀπαδοὺς αὐτοῦ καλὸν νομίζω νὰ σοὶ γράψω καὶ τινας *σημασιολέξ* τοῦ Κερκυραϊκοῦ *λεξικοῦ* σχέσιν ἐχούσας πρὸς τὰ ἄνω εἰρημένα.

Σημασίαι (ἐκ τοῦ Κερκυραϊκοῦ λεξικοῦ)

Δημοτικὸς Σύμβουλος

Δημαρχικὸς Σύμβουλος.

Δημοτικὸς μὲν σύμβουλος ἔς τὴν Κέρκυρα σημαίνει ἄνθρωπος ἐντιμος, πονῶν γιὰ δῆμον καὶ πατρίδα, μὴ συναινῶν οὐδέποτε, μονάχος καὶ ἂν μὲν ἔειπε εἰς τὴν σπατάλην τοῦ παρὰ ποῦ ἔχει πάντα ἐλπίδα ὅτι θὰ νοιώσῃ καὶ ὁ λαὸς οἱ φόροι του ποῦ ἀπάγου, καὶ πόσοι ἀνακατεῦνται ἔς τὸν πλοῦτον γιὰ νὰ φάγουν

(*) Καθυστερήσας.

Δημαρχικός δὲ σύμβουλος σημαίνει : πωλημένο ἔς τὸν δήμαρχον νευρόσπαστο, δεμένο ἀπὸ τὴν μύτη, ποὺ κάνει τούμπαις ἐμπροσθὰ ἔς τὸν ἀρχοντοπλάσμενο ποὺ προσποιεῖτ' ἐλεύθερον καὶ ἔντιμον πολίτην, ὑπερψηφίζει πάντοτε τόκου θεοῦ προτάσεις, καὶ ὁ τίτλος τοῦ συμφέροντος ἰδίου εἶναι βράσις.

Δημοκράτης

Ο ΡΑΜΠΑΓΑΣ ΕΝ ΤΩ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩ

Τὸ χρηματιστήριον ἐξακολουθεῖ ταλαντευόμενον εἰσέτι καὶ στερούμενον θάρρους καὶ μέσων πρὸς δράσιν. Αἱ ἐν αὐτῷ ἐργασίαι περιορίζονται ἤδη εἰς μικρὰς πράξεις ἐνεργουμένας ἀπὸ τοὺς ἐναπομείναντα μικροὺς παίκτης μὲ ἀπόκτησιν ἐλαχίστης διαφορᾶς τιμῆς. Καθ' ἡμᾶς ἡ κατάστασις αὕτη τῆς ἀγορᾶς παραταθῆσεται ἐπὶ πολὺ ὅτι, μέχρις οὗ, ἀνευ μεγάλης ἐλπίδος, νέα στοιχεῖα πληρώσωσι τὰ κενὰ τῶν ἀτυχησάντων καὶ νέοι λόγοι συντελέσωσιν εἰς βελτίωσιν τῶν τιμῶν.

Ὡς πρὸς τὸν χρυσὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν Συναλλάγμα αἱ ἐντυπώσεις, ἃς παρήγαγεν ἡ ματαιώσις τοῦ λαχειοφόρου δανείου, διεσκεδάσθησαν ἐκ τοῦ μελετωμένου μεγάλου δανείου τοῦ συναφοῦς μὲ τὸν Σιδηρόδρομον Πειραιῶς—Λαρίσης καὶ ἀπὸ τῆς χθὲς τὸ μὲν εἰκοσάφραγκον κατῆλθε μέχρι 24.30 μετὰ μείζονος τάσεως πρὸς ἐκπτώσιν, τὸ δὲ ἐπὶ Γαλλίας ὄψεως προσεφέρετο εἰς τὰ 122 3/4 καὶ τὸ ἐπὶ τῆς Ἀγγλίας τριῶν μηνῶν εἰς τὰς Δρ. 30.75—80. Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς τραπεζῆς, συνεπεῖα προσφορῶν, κατῆλθον εἰς τὰς Δρ. 4,180 αἱ δὲ κτηματικαὶ τῆς αὐτῆς τραπεζῆς προσεφέροντο εἰς τὰς Δρ. 513 ὡς ἐκ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ χρυσοῦ.

Τὰ ἐθνικὰ δάνεια τῶν 6 ο)ο καὶ 5 ο)ο ἐβελτιώθησαν καὶ ἐνταῦθα τιμουμένωμεναι 593 μὲ 542.

Αἱ μετοχαὶ τοῦ Λαυρίου, περὶ ἃς κυρίως στρέφονται αἱ ἐργασίαι τοῦ Χρηματιστηρίου, ἀπὸ 130 κατῆλθον, εἰς τὰς Δρ. 127 αἱ δὲ τῆς πιστωτικῆς τιμῶνται 197.

Τῶν λοιπῶν ἄξιων αἱ τιμαὶ ἔχουσιν ὡς ἀκολουθῶς.

Βιομηχ. Τράπεζα	84,50—85
Ἡπειροθεσσαλίας	124—125
Σιδηρ. Πειραιῶς	410
Πύργου Κατακόλου	417
Πελοποννήσου	160-160 1/2
Θεσσαλίας	440
Δημοσίων καὶ Δημοτικῶν Ἔργων	412
ΔΑΝΕΙΑ	

6 ἑκατομ.	6 ο)ο	
26 "	6 ο)ο	542
60 "	6 ο)ο	593
120 "	5 ο)ο	542
170 "	6 ο)ο	523

ΕΠΑΝΗΛΘΟΝ

ἐκ Κωνσταντινουπόλεως οἱ τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου ἀγαπητοὶ φίλοι κ. κ. Δημητρακούλιας ὁ μυστακίας καὶ Βότσης ὁ μακροβρύγχος, ἀφοῦ, ὅπως ὅπως, κατώρθωσαν καὶ ἐκεῖ νὰ ἰδρῦσωσι Πρακτορεῖον. Μᾶς ἦλθον μὲ φεσάκια πολιτικά καὶ μὲ κομβολόγια κειριμπαρένια. ὁμιλοῦντες καὶ ὀλίγα τουρκικά. Ἡ ἐπάνοδος τῶν ἐγένετο γνωστὴ εὐθὺς ἅμα ἕκαμψε τὸ ἀτμόπλοιον τὸ Σούνιον ἀκρωτήριον καὶ ἐφάνη ἡ ἄκρα τῆς ρινὸς τοῦ κ. Βότση καὶ διεκρίθησαν οἱ μύστακες τοῦ κ. Δημητρακούλια. Τὸν Σουλτάνον δὲν κατώρθωσαν νὰ συναντήσουν, ἄλλως θὰ μᾶς ἤρχοντο ἴσως καὶ παρασημοφορημένοι.

Καλῶς ὄρισαν. Ἡ ἑλλησις ἀμφοτέρων ἦτο ἐπαισητὴ εἰς τὸ Πρακτορεῖον.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ.

Κον Α. Πουλῆν, Σπάρτην. — Ἐλήφθη — εὐχαριστοῦμεν. Τὸ φύλλον στέλλεται τακτικῶς. Ἀποστέλλετε καὶ τὴν ἄλλην συνδρομήν. Ἀγγελίαν θὰ ἔχετε διὰ τοῦ προσεχοῦς ταχυδρομείου.

ΕΝ ΔΑΘΟΣ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, ἀγγελλομένον τῶν ἀρραβῶν τοῦ προσφιλοῦς ἡμῖν συνεργάτου καὶ συμπατριώτου κ. Ἄ.

ριστομένους Προβελεγίου διεπράχθη λάθος ὡς πρὸς τὸ ὄνομα τῆς χαριτοβριθοῦς αὐτοῦ μνηστῆς. Ἄντι Ἀγλαίας ἐγράφη Ἰουλία. Τὸ λάθος τοῦτο ἐπικνωρθοῦντες, εὐχόμεθα τῷ φίλῳ μνηστῆρι νὰ εὕρῃ ἐν τῷ νεαρῷ αὐτοῦ συντρόφῳ τὸ ἀγλαίσμα τοῦ βίου του.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΕΝΑΚΗΣ

Μετὰ βαθυτάτης λύπης ἠκούσαμεν χθὲς τὸν θάνατον τοῦ προσφιλοῦς ἡμῖν φίλου Θεμιστοκλέους Ξενακῆ, τοῦ δημοφιλοῦς βιβλιοπώλου καὶ ἐπ' ἀδελφῆ γαμβροῦ τοῦ συναδέλφου κ. Χαράλ. Ἀννίνου. Ὁ μακαρίτης Ξενακῆς ἀπῆλαυε συμπαθειῶν πολλῶν ἐν τῷ κύκλῳ τῶν φιλαναγνωστῶν καὶ ἦτο τύπος τιμιότητος, κριθείας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διδομένων αὐτῷ παραγγελιῶν καὶ εὐπροσηγορίας πρὸς τὴν πολυπληθῆ αὐτοῦ πελατεῖαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Φιλόπρονος εἰς ἄκρον καὶ ἀκάματος ἐξέτεινεν ὅλοεν τὸν κύκλον τῶν ἐμπορικῶν αὐτοῦ σχέσεων καὶ ἀπὸ τίνος εἶχεν ἰδρῦσει γρησιμώτατον περιοδικὸν τοῦ συρμού, τὴν Νέαν Πηγελοπῆν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΖΟΥΝΗΣ

Χθὲς προσπέμφθη εἰς τὴν τελευταίαν αὐτοῦ κατοικίαν ὁ φίλος ἡμῶν (καὶ τίνος δὲν ἦτο φίλος;) Βασίλειος Ζούνης ἀποθανὼν κατόπιν σκληρῶν δοκιμασιῶν, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου αὐτοῦ.

Ὁ Βασίλειος Ζούνης ἦτο εἰς τῶν πρώτων ἰδρυτῶν καφεῶν ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκώτερον παρ' ἡμῖν, φιλόκαλος εἰς ἄκρον καὶ περιποιητικὸς, ἐκράτησε δ' ἐπὶ σειρᾶν ἑτῶν τὰ σκῆπτρα τῆς ὑπεροχῆς ἐπὶ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ.

Κατ' ἀλγεινὴν σύμπτωσιν ὁ Βασίλειος Ζούνης ἀπέθανεν ἐπανερχόμενος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου πάσχων εἶχε μεταβῆ, ἵνα θεραπευθῆ, ἀκριβῶς εἰς ἅν θέσιν πρὸ ἐτῶν ἐπνίγη, ναυαγήσαντος τοῦ ἀτμοπλοίου, ὁ γυναικάδελφος αὐτοῦ, ἦτοι ἔξωθεν τῶν Φλεβῶν, καὶ οὕτω δις ἀπαισία ἐγένετο εἰς τὴν συνοδούσαν αὐτὸν κατὰ τὸν πλοῦν δυστυχῆ σύζυγόν του ἡ μνήμη τῆς θέσεως ταύτης.

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ὑπὸ Κωνσταντινοῦ Γ. Σταυρίδου εἰς τόμους δύο, μετὰ πολλῶν εἰκόνων

ἀρχεταὶ ἐκδιδομένη, ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Δ. Φέξη, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου εἰς τεύχη, ἐκ 5 τυπογραφικῶν φύλλων ἕκαστον, ἦτοι σελίδ. 80 καὶ θέλει ἀπαρτίσει δύο ὀγκώδεις τόμους φιλοκάλως τετυπωμένους καὶ μετὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων.

Τιμὴ ἕκαστου τεύχους ἐνταῦθα λεπτ. 50, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις (ἐλεύθ. ταχ. τελῶν) 60 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ 60 ο)ο τοῦ φράγκου.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποταθῆτωσαν οἱ βουλόμενοι πρὸς τὸν ἴδιον ἐκδότην, ὅστις παρέχει τὸ πολύτιμον τοῦτο ἔργον εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν μὲ ἐκπτώσιν. Ὁ κ. Φέξης εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων διὰ τὴν γενναιοτήτά του αὐτήν.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΕΛΙΣΣΙΝΟΥ

Ἐὸδος Αἰόλου, ἀριθ. 134, πλησίον τοῦ Β. φωτογραφείου

Πάσης συστάσεως ἄξιον εἶναι τὸ Ὁρολογιοποιεῖον τοῦτο. Ὁ κ. Μελισσινὸς ἐργάζεται εὐσυνειδήτως καὶ εἶναι εἰς τὴν τέχνην του μοναδικός. Δίδει ζωὴν εἰς τὰ πλέον νεκρὰ ὀρολόγια καὶ ἔχει πολὺ μικρὰς ἀπαιτήσεις. Τοῦ φθάνει ἡ δόξα. Μετ' αὐτοῦ ἐργάζεται δεξιώτατος χρυσοκόμος συγγενῆς του ἔχων μέλλον, ὡς δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ἐκ τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ.

Ἐκεῖ τὰ ὀρολόγια σας ὄλοι!